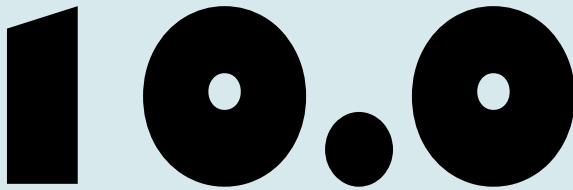

Onderstroom **boven**
e-Magazine

Jaargang 6, nummer 10.0
21 mei 2018

Nieuw proza van: Hans Plomp
Ewout Storm van Leeuwen
Hendrik Voogd
Hylke J. Woldendorp
Sarah Morton
Gerbrand Muller

Onderstroomboven Collectief van schrijvers en beelders

Van de redactie

Sinds het laatste proznummer 8.0 hebben de schrijvers van het Onderstroomboven Collectief genoeg tijd gekregen, dunkt ons, om nieuw proza te hebben kunnen schrijven. Voldoende om weer een nummer te vullen.

Dat is inderdaad gebeurd.

Nieuw in het gezelschap zijn Hendrik Voogd en Hylke J. Woldendorp, die een schat aan verhalen in hun bureauladen bleken te koesteren, waarvan we hier enkele publiceren.

Sarah Morton

Gerbrand Muller (eindredacteur)

Ewout Storm van Leeuwen (hoofdredacteur)

Colofon

Het Onderstroomboven e-Magazine is een uitgave van Artscience, imprint van Uitgeverij Magister.

De uitgave wordt verzorgd door het schrijvers- en beelders collectief Onderstroomboven, onder redactie van Sarah Morton, Gerbrand Muller en Ewout Storm van Leeuwen (hoofdredacteur).

Bijdragen en reacties graag naar:

redactieonderstroomboven@gmail.com

Het is als als papieren boek (€5,90) en als e-boek (€3,-) te verkrijgen op: www.magisteruitgeverij.nl, www.boekenroute.nl of bij boekhandels en webshops.

©2018 Uitgeverij Artscience

Vormgeving: Ewout Storm van Leeuwen

21 mei 2018

Nummer 10.0

Jaargang 6

ISSN 2214-2878

ISBN 978-94-92079-29-9 (papier)

ISBN 978-94-92079-30-5 (e-boek)

Inhoud

Hans Plomp

Van Hiernumaals naar Hiernumaals 3

Ewout Storm van Leeuwen

Reflectie op Van Hiernumaals naar Hiernumaals 9

Hendrik Voogd

Het kunstmatige leven 12

Alleen op reis 16

Het buitenhuis 22

Hylke J. Woldendorp

De Rat en het Gemis 25

Sarah Morton

Met mezelf 28

Reflectie op Annie van Daniël Otten 30

Gerbrand Muller

De kronieken van Daniël Otten 32

Debuut 36

VAN HIERNUMAALS NAAR HIERNAMAALS

Hans Plomp

*Wie de toekomst wil kennen,
moet het hiernamaals verkennen.*

'Ik voel me een vroedvrouw die assisteert bij de geboorte van een nieuwe tijd.'

De toekomst van elk mens is het hiernamaals. Dat weet een kind.

De wereld is een decor bij ons tijdelijk bestaan op Aarde. Dit decor weerspiegelt wat zich op het toneel afspeelt: een tragedie, komedie, oorlog, geluk en alles daartussenin. Hoe het decor eruit ziet wordt bepaald door de heersende machten. Kijk hoe gruwelijk het landschap wordt tijdens een oorlog. Verwoesting, dood en wanhoop alom.

En kijk nu naar de Aarde zelf, de natuur. In het chinees wordt natuur 'vanzelf zo' genoemd. Het is wat op Aarde groeit en bloeit zonder menselijke bemoeienis. De natuur is een creatieve uiting van een kosmische tuin, de oase van ons zonnestelsel. En dat allemaal vanzelf zo.

Wat niet uit de natuur komt, is bedacht door mensen. Wij mensen, ooit de kroon van de schepping, levend in harmonie met het aardse paradijs.

Totdat... een roversbende die zich goden noemde, of keizer, of grote leider, de mens met geweld uit het paradijs verdreef. Toen werd de diepe band tussen natuur en mens verbroken. Blijkbaar was de bedoeling de mens te overheersen, volgzzaam te maken, een kuddedier, een gedomesticeerde slaaf. Om dat te bereiken, moet je hen scheiden van de natuur, waar alles gratis en vanzelf zo is.

De klassieken leerden ons *Natura Artis Magistra*. Maar wie naar de ziellose voortbrengselen van de geautoriseerde 'moderne kunst' kijkt, ziet dat *Natura* ver te zoeken is. Vooral in de architectuur, ooit bouwkunst genoemd, en in het ons op-

gedrongen abstract expressionisme, functionalisme en de zogeheten conceptuele kunst speelt de natuur geen enkele rol meer. Conceptuele kunst werd door William Burroughs bestempeld als 'de fetisj van de originaliteit'. Als het nooit eerder gedaan is, is het goed.

De geautoriseerde kunst wordt weerspiegeld in hoe de moderne wereld er uitziet: zielloos, uniform, imponerend op een foute manier. Het resultaat is: wijken waar geen vogel zingt of geen toerist ooit heen gaat.

Hoe meer het menselijk bewustzijn wordt geïndoctrineerd met een door de machthebbers gewenste werkelijkheid, hoe minder er als het ware vanzelf zo zal gaan. Niet in de hybride gemanipuleerde natuur en ook niet in het bestaan van de geconditioneerde mensheid. Dan raakt de mens los van de natuurlijke wortels en wordt meegeleurd in een door anderen bepaalde stroom.

Overigens zou het 'vanzelf' ieder mens vrij moeten staan zijn of haar eigen bestaan vorm te geven. Maar daar hebben de heersende machten niets aan, dus moet er een collectieve vorm of geloof worden opgelegd waarin elk mens doet wat de een of andere god of leider beveelt. Het decor van onze huidige psychotische 'werkelijkheid' bestaat voornamelijk uit sport, reclame, rampen, oorlog, fraude, verkrachting en allerlei vormen van misdaad. Dit is wat de media mensen dagelijks voorschotelen over hoe de wereld in elkaar zit.

Het wordt steeds duidelijker dat de hoofdstroom op weg is naar een diepe afgrond. In de natuur ontstaat dan vanzelf een waterval, toch weer overweldigend prachtig. Slechts weinig mensen overleven zo'n Niagara. Wij zijn onderdeel van onze grootse natuur, en zij is onnoeme-

lijk veel sterker dan de machthebbers. Voor hen die dat willen en die zich dat bewust zijn toont de natuur ons het pad naar de toekomst. Dat is niet de hoofdstroom, die gaat nu onherroepelijk op de diepe waterval af. Maar wie zich losmaakt uit deze maalstroom en aan de oever rustig een oase schept in harmonie met “vanzelf zo”, die zal tijdens dit leven op Aarde al de diepe vrede van het vertrouwen dat alles vanzelf gaat ervaren. Je hoeft maar een ding te doen: open je bewustzijn ervoor.

Het begrip ‘vanzelf’ is belangwekkend; het betekent immers: uit zichzelf. Een ding is duidelijk: iets wat uit jezelf komt, komt niet uit een ander. Een plant komt uit een zaadje, een denkbeeld uit een geest. Wie zijn of haar wil aan anderen wil opleggen, moet ervoor zorgen dat de gedachten en daden niet uit de mensen zelf voortkomen. Indoctrinatie, conditionering, hersenspoeling. Natuurlijk moet een kind leren om zindelijk te worden, en het is ook niet verkeerd om vrijgevigheid, tolerantie, aardigheid en dergelijke positieve eigenschappen te stimuleren. Waar het verkeerd gaat is waar een bepaald systeem of geloof als enige toelaatbare werkelijkheid wordt opgedrongen. Een systeem waarin niets meer vanzelf gaat, maar waar elke stap wordt gecontroleerd door zelfbenoemde autoriteiten of priesters. In dit systeem zegt men: ‘voor niets gaat alleen de zon op’.

Maar in de natuur gebeurt alles voor niets: vruchten groeien, bloemen bloeien, vogels zingen, bronnen stromen, geliefden komen klaar, van hennep wordt je high. En dat allemaal gratis en vanzelf.

De eerste stap om een natuurmens of wild dier tot slaaf te maken is: verdrijf ze uit de natuur, waar alles gratis is. Maak ze daarna afhankelijk van geld, wat ze kunnen verdienen door te doen wat hun meester wil. Met dat geld kunnen ze dan voedsel kopen in een winkel van de meester. Men spreekt dan van loonslavernij. Niets is meer gratis, alles kost geld.

Op de eerste pagina van het boek Genesis wordt beschreven hoe een of andere god de mensen verbiedt te eten van de Boom der kennis (=Gnosis). Toen zij dat toch deden (het gebruik van psychedelische planten was onderdeel van de religie van

natuurvolken) werden zij verjaagd uit het Paradijs. Dit wordt de zondeval genoemd. Jahweh bijt onze arme voorouders de vreselijkste vervloekingen toe: onder andere dat mannen en vrouwen elkaar zullen haten, en ook dat de mens voortaan moet ploeteren voor voedsel. Zo werden de natuurmensen uit hun leefgebied verdreven.

Precies hetzelfde gebeurde toen onze voorouders de zogenaamde koloniën veroverden en de oorspronkelijke bewoners tot slaaf wilden maken. De implicaties hiervan zijn verbijsterend. In feite is het boek Genesis dus een verslag van hoe wij ooit door slavendrijvers uit het Paradijs zijn verdreven... om te werk gesteld te worden op hun plantages. Wij mogen het echte verhaal niet kennen, maar moeten geloven dat we slecht zijn en dat onze beschaving begon toen we slaven werden. Net zoals bijvoorbeeld Surinaamse afstammelingen van geroofde mensen niets over hun eigen cultuur en verleden mogen leren. Zij moeten alles weten over de geschiedenis van de roversbendes die onze voorouders waren, en die wij in feite nog zijn: plunderaars van Moeder Aarde.

Het hiernamaals is de volgende fase na het hiernumaals. Het is als het ware de overgang van de kleuterklas naar de lagere school van ons bewustzijn. Wie de toekomst wil kennen moet dus het hiernamaals verkennen. Dat is wat men leerde in de mysteriescholen van de klassieke oudheid en tijdens inwijdingsrituelen van zogenaamd primitieve volkeren: contact maken met de wereld van voorouders, geesten en hogere sferen. Nu worden deze mysteriën sarcastisch afgedaan als dodencultus.

De psychedelische revolutie is niet minder dan het opnieuw ontdekken van deze mysteriën, onze menselijke wortels en onze universele verbondenheid, onze indiaan, ja, onze oorspronkelijke Neanderthaler. De Neanderthaler is de natuurmens die geweldige schilderijen achterliet in diepe grotten: de baarmoeder van de Aarde. In die grotten waar geen licht of geluid doordringt, ervaart men hetzelfde als in een hermetisch afgesloten ‘floating tank’. Daar beleefde de natuurmens mystieke ervaringen en eenwording. Homo

Sapiens is de gedomesticeerde mens, door onderdrukkers weggehaald uit de natuur, gebroken en tot slaaf gemaakt. Homo Sapiens was dus geen stap vooruit in de evolutie, maar een tot slaaf gemanipuleerde natuurmens.

In de Popol Vuh staat een letterlijk verslag van hoe de zogenaamde goden de mens tot slaaf gemaakt hebben. Hetzelfde verhaal vinden we in Sumerië, waar Enki en Enlil ruzie maakten over de status van de door hen gecreëerde mens. Ook de mythe van Prometheus vertelt het verhaal van een sjamaan die het licht aan de mensen wilde teruggeven. Maar daarvoor werd gestraft door de zogenaamde goden. Hetzelfde lot trof de lichtbrenger Lucifer, die een gevallen engel genoemd wordt in de bijbel.

Genesis is een bijeen gegraaid verhaal, propaganda van de plunderaars die het Paradijs van de natuurvolken binnendrongen. God beweert zelfs dat hij de schepper van de aarde is, terwijl wij weten dat dit een proces van honderden miljoenen jaren is geweest. God beweert dat hij alle bomen, planten en kruiden heeft gemaakt. Daarna beveelt hij dat de mens niet mag eten van de door hem geschapen boom van de kennis. Waarom heeft hij die dan überhaupt geschapen en op zo'n prominente plaats in het paradijs neergezet? Wilde hij soms de absolute gehoorzaamheid van zijn slaven testen? Of wist god, zoals de slang (symbool van wijsheid en genezing, zoals nog steeds in onze esculaap) aan Eva vertelt: 'Als je van deze vrucht eet, word je gelijk aan de goden.' De slang moedigde de mens aan het goddelijke in zichzelf te ontdekken door middel van heilige psychedelische planten. Zoals de inquisitie onmiddellijk de spirituele tradities van de onderworpen culturen verboden, zo verbiedt god aan de natuurmens om de heilig planten van hun voorouders te gebruiken. De Huichol indianen die peyote gebruiken om contact te maken met andere werelden zeggen: 'Er is een poortje in onze geest dat gewoonlijk geheim blijft totdat we sterven. Dit poortje heet Nierika. Dit is een kosmische verbinding tussen normale en bovennormale werkelijkheden. Het is een toe-

gang en tegelijkertijd een barrière tussen twee werelden.' Ayahuasca, een nu ook in het Westen bekende heilige psychedelische plant, betekent: plant van de voorouders van de geesten en van de dood. Er wordt verondersteld dat onze hersenen bij het sterven een hoeveelheid DMT produceren. Dit is de werkzame stof in vele psychedelische planten. Hierdoor ervaar je tijdens het sterven dat het deurtje opengaat tussen twee werelden en dat je een hemels, of bij een slecht geweten, een hels visioen krijgt. Je hoeft echter niet te sterven om een DMT-ervaring te beleven. Tijdens je leven kan je het hiernamaals al voorzichtig verkennen door een psychedelische stof te gebruiken. Hoe deze ervaring uitvalt wordt bepaald door onze gemoedstoestand. Wie bang is krijgt vreselijke visioenen, wie zich durft open te stellen betreedt een liefdevol universum. In het hiernamaals oftewel de vijfde dimensie, heerst de verbeelding. Het kan geen toeval zijn dat een van de bekendste idealen van de jaren 60 was: de verbeelding aan de macht.

Door het verbieden van heilige psychedelische planten werd ook het contact met de voorouders in het hiernamaals verbroken. De valse goden eisten bloedoffers in plaats van het beste zaad aan moeder Aarde te schenken, voor een nieuwe oogst. Het verhaal van Kaïn en Abel is een verslag van hoe een herders- en jagers in aanraking komt met een akkerbouwcultuur. Kaïn behoorde tot de laatste, die uiteraard zaad zaait, Abel was een herder en jager die dieren offerde. De 'god' van de indringers weigerde het zaadoffer en accepteerde het bloedoffer. Welke wezens leven van bloed? Muggen, bloedzuigers en... vampiers. De nieuwe god is dus een vampier. Een roofridder die een schrikbewind uitoefent. Een oorlogsgod die er genoeg in scheidt stromen bloed te laten vloeien. In onze tijd zijn dat de wapenfabrikanten en hun trawanten. Wie zijn toch die wezens die belang hebben bij het in stand houden van oorlog, ellende en wanhoop? Wie zijn het die zich het recht toe-eigenen om miljoenen mensen uit te moorden? Het is niet gemakkelijk om ze op te sporen. Ze vermommen zich als priesters, koningen en andere machthebbers. Natuurvolken die

bloedoffers brengen, doen dat om demonische geesten gunstig te stemmen. De goede geesten hebben geen offers nodig, maar de boze geesten moet je te vriend houden met bloed.

In de Odyssee komt een scene voor waarin de geesten van overledenen bloed drinken. Als Odysseus afdaalt in de Hades ontmoet hij de geest van zijn moeder, Anticlea. Zij staat met vele andere geesten sprakeloos en zonder haar zoon te herkennen te snakken naar het bloed van de offerdieren die Odysseus geslacht heeft om contact met de doden te kunnen maken. De geesten ruiken dit bloed. Pas als zij ervan heeft gedronken herkent zij haar zoon en kan zij met hem praten. 'Only by tasting blood do the dead temporarily recover full possession of memory and consciousness.' Bloedoffers worden dus gebracht aan geesten die zich niet los kunnen maken van hun voorbije leven. Wij noemen dit spoken of als ze bloed willen vampiers.

Er is een verslag over het werk van een groep helderzienden uit Engeland, die tijdens de eerste wereldoorlog in hun geest naar de slagvelden reisde, om gesneuvelde soldaten te helpen bij hun reis naar het hiernamaals. Boven de loopgraven, waar duizenden jongemannen lagen te creperen, hing een pulserende donkere wolk die gretig de vitale energie van de slachtoffers opzoog. Er is zeker een verband tussen het verbieden van individuele contacten met het 'goddelijke', met de geesten en het hiernamaals, en de blinde onwetendheid waarin de mensheid ronddoelt. De zogeheten war on drugs woedt al duizenden jaren. De verbijsterende haat waarmee de inquisitie andersdenkenden, kettters en heksen eeuwenlang heeft vervolgd en vernietigd, laat zien hoe ver deze demonen bereid zijn te gaan om de waarheid te onderdrukken. Dood en verderf is voedsel voor vampiers. Overigens wordt er niet alleen in de naam van een god vermoord. Ook de Sovjet communisten dreven Siberische sjamanen bijeen in hun huis, waarna ze hen levend verbrandden, radbraakten of vierendeelden. Elke ideologie neigt ernaar het alleenrecht op de waarheid en op het wereldbeeld te hebben. Alleen een cultuur waarin wederzijds respect en tolerantie centraal staan, leidt tot een

vreedzame samenleving. De kern van alles is liefde en compassie.

Laten wij nu dieper ingaan op de positieve ontwikkelingen. De opmerkelijke waarnemer ziet dat er op grote schaal veranderingen plaatsvinden die de basis vormen voor een nieuw tijdperk: herstel van het evenwicht tussen mannen en vrouwen, direct contact met de geestenwereld en liefde voor de natuur. Ook wordt op grote schaal de wijsheid van natuurvölker herontdekt. Toch doen de media vrijwel alleen verslag van ellende en oorlog en is er nauwelijks aandacht voor het nieuwe bewustzijn dat zich manifesteert. Het wordt steeds duidelijker dat de evolutionaire wegen zich gesplitst hebben. Enerzijds de nog steeds toenemende vergiftiging van de natuur, de enorme toename van kanker, obesitas, suikerziekte, Parkinson en andere degeneratieve ziektes; anderzijds een steeds grotere groep bewuste mensen die de andere weg zijn ingeslagen. Deze groep, een klein percentage van de 8 miljard mensen op Aarde, is de kern van een nieuw bewustzijn. Zij banen een pad naar de toekomst, levensvatbaar en met liefde voor onze prachtige planeet. Terwijl zich aan de ene kant een waanzinnige race naar de ondergang afspeelt, zijn her en der mensen die zich hebben losgemaakt uit de hoofdstroom. Alternatief wordt dat genoemd, als het mensen betreft die een andere leefwijze willen en in de praktijk brengen. Natuurlijk zijn er ook andere, minder positieve afsplitsingen mogelijk, zoals sektes, terroristische en racistische groepen en dergelijke. Maar zij zijn de voorlopers van de ondergang.

Koot en Bie stelden vast: 'Als je met god praat heet het bidden, praat god met jou, dan ben je schizofreen.' Dit geeft haarscherp weer wat nog steeds het lot is van visionaire mensen. De crucifix die eeuwenlang in ieder huis moest hangen was in feite een symbool van onderwerping. Want: 'in ieder huis hing een lijk aan een kruis, zodat de mensen altijd wisten wat het droevige lot is van idealisten.' Dat is de subliminale betekenis van een symbool als de gekruisigde god, om niet te

spreken over het schuldcomplex dat ons wordt aangepraat. Het is een labyrint van voorschriften, regels en wetten, bangmakerij en leugens, waar wij doorheen moeten zien te komen. Het zijn allemaal door de machthebbers bedachte systemen om de slaven in het gareel te houden.

Er is een theorie die stelt dat de machthebbers willen dat mensen steeds opnieuw moeten incarneren, zodat de slavernij eindeloos kan worden voortgezet. Om dat te bewerkstelligen is er een tactiek: zaai angst en haat, en zorg dat de mensen niet verlicht kunnen worden. De oorlog tegen drugs, maar ook tegen de wijsheid van andere culturen is daar een voorbeeld van. Maar de matrix ontstaat vooral door een eindeloos web van pseudo-werkelijkheden te projecteren. Werk en plichten staan centraal, zodat men nauwelijks tijd heeft om zich in andere zaken dan de zogenaamde werkelijkheid te verdiepen. Wie heeft er in onze cultuur nog tijd en ruimte om het hiernamaals te verkennen en zo te ontdekken dat de zogenaamde dood kan zijn wat de boeddhisten “de grote bevrijding” noemen. ‘Iedereen sterft maar niemand is dood,’ zeggen de zenboeddhisten. En ook: ‘als je geboren wordt lacht iedereen, maar jij huilt. Als je sterft huilt iedereen, maar jij lacht.’ De dood is in veel culturen een kennismaking met de grote geest, een hoger bewustzijn, inspiratie en geestverwantschap, in plaats van, zoals hier op Aarde: bloedverwantschap.

Het hiernamaals is de wereld van de verbeelding waar de vrije geest zich als een vis in het water voelt. Niet wat je via je zintuigen waarneemt, maar wat je je voorstelt in de geest is de werkelijkheid. Iedereen kent dit fenomeen uit dromen, maar die zijn meestal afkomstig uit onze driedimensionale realiteit. Het zijn flarden van alledag, vermengd met angsten en emoties. Veel boeiender zijn de mogelijkheden van bewust dromen, dat wil zeggen openstaan voor je verbeelding en te leren die bewust te sturen. Dat is iets anders dan willekeurige gedachten die door je hoofd dwarrelen. Wanneer men zich bewust wordt van deze eindeloze gedachtenstroom, wordt de boeddhistische wijs-

heid ‘je bent niet je gedachten’ begrijpelijk.

De psychedelische ervaring leert ons dat de verbeelding sterker kan zijn dan de werkelijkheid. De verbeelding kan zelfs de realiteit veranderen. Tenslotte ontstaat alles wat mensen maken eerst in de verbeelding. Of het nu een politieke partij, een fontein, een geloof, of een vliegtuig is, het is allemaal verwerkelijkt verbeelding. De vraag is alleen: welke verbeelding wordt werkelijkheid? Onze alledaagse wereld, zoals die ons in de media wordt voorgeschoteld, lijkt eerder op een gestolde nachtmerrie van paranoïde overheersers, dan op een prachtig visioen van een paradijselijke wereld.

Joseph Goebbels zei: propaganda bereikt zijn doel als de mensen geloven dat het de enige ware werkelijkheid is. Wie de verbeelding van de mensen beheerst, beheerst hun werkelijkheid. Schotel mensen voortdurend hetzelfde verhaal voor, toon er ellendige beelden bij en zie daar: het lijkt wel de enige echte werkelijkheid. Wie daaraan durft te twifelen wordt opgesloten of geëlimineerd, met name in totalitaire systemen.

Onze geest kent niet alleen bewustzijn en onderbewustzijn, maar ook een bovenbewustzijn. Het is juist in dit bovenbewustzijn waar zich ons ‘hogere zelf’, onze ‘goddelijke kern’ bevindt. Je kan dit bovenbewustzijn op vele manieren activeren, dat wil zeggen: je ervan bewust worden.

Andere culturen kennen vele technieken om ‘high’ te worden. Door meditatie, yoga, dansen, lezen, zingen, rituelen, maar ook door magische planten. Wie op een van deze manieren een mystieke ervaring beleeft, maakt op eigen wijze contact met het ‘goddelijke’. Dat is wat machthebbers en hun priesters juist niet willen. Daarom zijn niet alleen de aanhangers van andere religies dan het katholicisme, maar ook hun rituelen en planten door de eeuwen heen vervolgd en uitgeroeid.

Een beproefde methode om mensen te onderdrukken is om hen zondaars te noemen. In sommige culturen gaat het zelfs zo ver dat het als extra zondig wordt beschouwd om als vrouw geboren te worden. Dit kan tot excessen leiden zoals het wegsnijden van de clitoris bij jonge meisjes (door

hun eigen moeder of oma notabene), het afbinden van kindervoetjes zoals in China eeuwenlang gebruikelijk was, het recht je vrouw te slaan (in de islamitische wereld). Je bent als vrouw immers hoofdschuldige van onze zondeval. En bovendien ben je niet meer dan een rib uit Adams lijf. "Stof zijt gij, en tot stof zult gij wederkeren", is alles wat onze materialistische wetenschap ons kan vertellen.

Dit verhaal is net zo arbitrair als de ideologie van het materialisme: het Darwinisme. Het Darwinisme geeft de verklaring van wie we zijn en waar we vandaan komen vanuit een materialistische visie. Het materialisme erkent geen geest, alleen materie. Darwinisme beschrijft de ontwikkeling van ons lichaam. Benjamin Disraeli reageerde op de evolutietheorie: "Ik begrijp, meneer Darwin, dat uw voorouders apen waren. Het staat iedereen vrij eigen voorouders te kiezen. Ik stam af van engelen..." Ongetwijfeld is ons lichaam een verbijsterend ingenieus geheel. Maar zo min als we onze gedachten zijn, zo min zijn we ons lichaam. Ik beschouw mijn lichaam als een "biosuit", een ruimtepak dat mijn geest in staat stelt in de materiele wereld te leven.

'My body has been a very close friend, but I know I won't need it in the end' (Cat Stevens). Wat niet wegneemt dat we wel degelijk verantwoordelijk zijn voor het onderhoud van ons lichaam en wat we met onze gedachten doen. Ik heb zelf geleerd om net zo met mijn gedachten om te gaan als met stemmen uit de buitenwereld. Als ze me niet bevallen, luister ik er niet naar. Natuurlijk onderhoud ik dit lichaam minstens even goed als mijn auto, omdat mijn leven daarvan kan afhangen.

Ons bovenbewustzijn staat in direct contact met de vijfde dimensie. Zo heeft ieder mens in potentie toegang tot universele kennis en liefde. In oosterse religies spreekt men van verlicht, maar wat betekent dit eigenlijk? Volgens mij betekent het dat je je bewust wordt van je hogere zelf en je daarmee identificeert. In eenvoudige taal betekent dit niets anders dan dat je zoveel mogelijk probeert te handelen vanuit de goedheid van je

hart. Wanneer je je daden laat bepalen door je hogere zelf, ben je verlicht. Ook op dat niveau is er bedrog: de meeste door de kerk heilig verklaarden waren degenen die het meeste naar het pijpen van het Vaticaan dansten.

Voor zover ik begrepen heb bestaan er in het hiernamaals tal van verbeeldingswerelden. Je hebt een christenhemel en -hel, een moslimhiernamaals in vele varianten, er is zelfs een hemel voor verstopte niet-gelovigen. Zij delen een verbeeldingswereld waar zij met stijf dichtgeknepen ogen verbeteren mompelen: 'er is niets, er is niets, er is niets...'

Het leven in een materiële wereld is, zoals Plato al beschreef, een schaduw van de hogere werkelijkheid. Als de verbeelding wordt gevoed door liefde, dan is de schoonheid onbeschrijfelijk. Dan krijgen onze diepste en nobelste verlangens kans om hun vorm te vinden. Liefde en bewustzijn vormen een goddelijke mix: Eros en Psyche. Het mannelijke en het vrouwelijke worden in elk mens in gelijke mate belichaamd: de linker en de rechterhersenhelft. De zwaarste vervloeking uit Genesis is de vijandschap tussen man en vrouw. Niet alleen wordt de onderdrukking van de vrouwen daarmee tot wet, maar ook de onderdrukking van de rechterhersenhelft in elk mens. In dit deel van de hersenen bevinden zich namelijk onze zogenaamde vrouwelijke eigenschappen.

De verbeelding aan de macht was een van de bekendste doelstellingen van de jaren 60. Liefdevolle verbeelding omgezet in daadwerkelijk leven, is de kern van een nieuw bewustzijn. Of eigenlijk is het niet nieuw, maar oeroud. Het stond aan het begin van het kosmische avontuur dat wij kennen als het leven op aarde. De aarde is namelijk het paradijs van ons zonnestelsel. Het Universum houdt haar adem in of wij op tijd zullen ontdekken op wat voor prachtige planeet wij geboren zijn. Wij mensen, ooit kroon van de schepping, nu de grootste bedreiging.....

Er is geen afscheid, omdat we niet doodgaan, we transformeren. Dus altijd tot ziens. Tot ziens in de volgende dimensie.

***

REFLECTIE op Hans Plomps artikel: 'Van Hiernumaals naar Hiernamaals'

Ewout Storm van Leeuwen

*Wie de toekomst wil kennen,
moet het hiernamaals verkennen.*

Ik citeer hier de subtitel van Hans' artikel. Wat je daar ook over kunt zeggen, het heeft me wel aan het denken gezet. Zozeer zelfs dat het me tot schrijven heeft aangezet. Die zet is gegeven door iets in het artikel dat niet strookt, volgens mij: ik heb moeite met de richting in (lineaire) tijd* die ik impliciet lees. Zowel bij de titel als bij de subtitel. Daar gaat deze reflectie over.

Betekeningen

Oorzaak gaat in de lineaire tijd vooraf aan het gevolg, zoals het verleden vooraf gaat aan de toekomst. Het heden is daarin een virtueel punt, waar het een in het ander overgaat. Gelukkig is het heden zoals wij dat beleven, dankzij ons vermogen tot reflectie, een rekbaar begrip. Dankzij ons overzicht wordt het een tijdzone waarin handelend opgetreden kan worden. Dat kunnen milliseconden zijn (bijvoorbeeld een knop omzetten), dat kan een dag zijn ('Heden, de... dag des Heren...'). Een tijdvenster in het waakbewustzijn, begrensd door de slaap.

In deze reflectie wil ik uitleggen hoe dit gezien kan worden.

* Lineaire tijd is te zien als de onafgebroken, onomkeerbare reeks van gevolgen op oorzaken. Zo gewoon als het geluid van de klap die volgt op het raken van de spijker door de hamer. Lineaire tijd is door de mens in cyclische, zich herhalende stukken van gelijke lengte geknipt: de zon die –schijnbaar – rond de Aarde draait, de maan die dat werkelijk doet, de seizoenen, de schijngestalten

van de maan. De klok is helemaal een menselijke contraptie, aanvankelijk nog als van God gegeven de tijd luidend vanuit torens van kerken, later als polsband eenieder in het gareel dwingend.

Naast en door de lineaire tijd speelt de magische tijd, die door elk mens beleefd kan worden bij ervaringen die je in vervoering brengen. Zoals het beleven van schoonheid in beeld, muziek, de natuur, het geschreven woord, een mooi mens... en bij seks. Om van middelen maar niet te spreken (daar heb ik geen ervaring mee).

Magische tijd kan alle kanten op en valt buiten de ons bekende vier dimensies. Doorweeft de lineaire tijd eigenlijk, zoals een mycelium. Of: wie wel eens de sporen heeft gezien op foto's van deeltjesbotsingen kan een idee krijgen van de vreemde schoonheid van het subatomaire. Op dat subatomaire niveau springen deeltjes soms terug in de tijd, gaat het een over in het andere en weten gespleten deeltjes van elkaar. Daar raakt de magie aan de fysica. De strenge scheiding tussen verleden en toekomst (oorzaak en gevolg) kan in de magische tijd oplossen, gaan stotteren, omdraaien, een spiraal worden...

Het Hiernamaals... wat moet ik daar onder verstaan?

In dit verband is het nuttig om te beginnen met een verwijzing naar het boek *Journey of Souls* (1994) van Dr. Michael Newton. In zijn workshops leidt hij hypnotherapeuten op in een verfijning van de regressiemethode waarmee mensen -in trance- stukjes kunnen herbeleven van vorige levens. De verfijning bestaat eruit dat de therapeut de cliënt begeleidt in een reis, aanvankelijk terug in de tijd, naar een vorig leven, en van het

moment van sterven weer vooruit, niet naar het volgende (meestal het huidige), nee, naar het Leven Tussen de Levens. Newton noemt dit LBL, ik zou het 't Hiertussenmaals willen noemen. Vooruit dan, ook met een hoofdletter.

Premisse

Ik gebruik een iets ander woord dan Newton en Plomp, maar dat verklaart natuurlijk nog niets. Laat ik vertellen hoe ik het zelf heb beleefd.

Ik heb het Hiertussenmaals ervaren als de toestand waarin de ziel niet geïncarneerd is. Er is daar welzeker een bewustzijn. Een niet lichamelijk bewustzijn van het Zelf. Mijn Zelf. Anders dan een Ik Ben bewustzijn, maar wel met bepaalde herinneringen, met de mogelijkheid tot zelfreflectie, met de mogelijkheid nieuwe indrukken en inzichten te verwerken.

Het is het soort bewustzijn dat we tussen onze dromen door kunnen betreden. Een geïncarneerde ziel heeft in principe altijd verbinding met die toestand, hoe zwak dan ook. Een geoefend mens kan bij vol bewustzijn in die toestand op bezoek gaan. Zonder enige beperking door de lineaire tijd, die alleen in de materie bestaat, en dat is ook maar hoe je het bekijkt.

In de praktijk bleek voor mij een enkel bezoek voldoende te zijn.

Toekomst? Wat is dat?

Ik ben noch in Hans' artikel, noch in de reis naar het Hiertussenmaals die ik in 2005 heb gemaakt toen Newton in Nederland was, iets gewaar geworden van een toekomst.

Wel van het heden. Vooral waarom mijn heden is zoals het is.

Ik ga ervan uit dat Hans' methoden om het Hiernamaals te verkennen geheel verschillend zijn van de mijne. De vraag die de subtitel bij mij opwekt wordt door zijn artikel echter niet beantwoord: wat leert hij in het Hiernamaals kennen? Toekomst van hemzelf, van de mensheid? Hij beschrijft de hedendaagse toestand in de wereld.

Daarin kan ik me vinden. En hij stipt een uitweg uit die toestand aan. Daarin treffen wij niet alleen elkaar, het thema houdt de gemoederen van vele, vele mensen bezig.

Maar wat bedoelt hij toch met zijn spreuk? Vragen, vragen...

Wat is toekomst? Kan je die kennen?

Ik ben zelf geneigd de toekomst te zien als de toekomst van beslissingen die genomen worden (heden) en ooit zijn genomen (verleden). Oorzaak en gevolg. Karma.

Karma is mij door Deepak Chopra uitgelegd als een cirkel met drie segmenten, of beter: een 360° slag van een spiraal. De omloop begint met herinnering (retrospectie naar het verleden). De herinnering roept een verlangen op naar iets, hetzelfde of iets anders (in de toekomst). Dat verlangen is de motorische kracht voor een handeling (die in het heden plaatsvindt). Die combi van verlangen en daaruit voortvloeiende handeling is te zien als oorzaak voor een bepaalde toestand die zich vanaf het leggen van de oorzaak gaat ontwikkelen.

Dat is derhalve geen toekomst, dat is het uitrollen van een plan. Bij een goed plan zijn de gevolgen tot in detail berekend, voorzien, ontworpen, bijgestuurd, volgens een blauwdruk. Zoals het bouwen van een huis.

Bij een impulsieve handeling kunnen de gevolgen daarentegen heel verrassend zijn.

Deze karmische cyclus zie ik als het geheim van de goddelijke kunst van het creëren, de gave Gods die de mens is gegeven om te kunnen scheppen, waartoe hij behept is met een Vrije Wil. Om met Neale D. Walsh te spreken, uit zijn derde gesprek met God (citaat aangepast): God (Brahma) liet de mens ontwerpen met een vrije wil om Zichzelf te kunnen zien.

Toekomst? Oh, bedoel je PERSPECTIEF?

Wie zijn verleden wil kennen, zou eens het Hiertussenmaals kunnen gaan verkennen, parafraseer

ik Hans Plomp. Dat kan behoorlijk pijnlijk uitpakken, een waarschuwing is hier wel op zijn plaats.

Kennis, zeker kennis over jezelf, is louterend. Werkelijk, veel erger dan de pijn die kennis kan oproepen is de blindheid van onwetendheid. Niet-weten is te beschouwen als een vloek. Hoe kan je je bloedeigen karmische repeteergeweer ooit leren beheersen als je niet weet van waaruit je verlangens ontspringen?

Het is de mens gegeven om zichzelf te kunnen leren kennen. Retrospectie, al of niet ondersteund door trancereizen terug in de tijd, kan blootleggen waarom je doet als je doet, bent zoals je bent. Ook dat is een karmisch proces: een vage herinnering, soms nauwelijks bewust, kan een diep verlangen opwekken om te weten. Toen ik genoeg moed had verzameld, ben ik op weg gegaan om die kennis uit te puzzelen. Het was overigens de moed der wanhoop. Mijn leven was in die tijd verzand in doelloosheid. Ik voelde me als het schuim op het strand na een storm. Massaloos, afgescheiden, groezelig, verwaaiend in de wind. Onnut. Ik was bang voor mijn lege toekomst dan voor de verschrikkingen die ik verwachtte te vinden in mijn verleden. Het was niet zozeer dat ik de toekomst wilde kennen: ik wilde weten waarom ik niets meer in het verschiet voor me zag om voor te leven. Ik wilde perspectief op een toekomst, gaf niet welke.

Terug naar de twee dichtregels van Hans.

Na mijn bedenkingen verwoord te hebben is de vraag die mijn eigen reflectie bij me oproept: gééft Hans daarin wel een richting aan? Reflectie betekent terugkaatsing en wie kaatst moet de bal verwachten. Ik sta nu met mijn eigen bal in de handen, ik kon hem nog net opvangen.

Een reis naar het Hiernamaals of Hiertussenaals gebeurt natuurlijk ALTIJD in de magische tijd. En daarin is geen alles bepalende richting te bekennen.

Hans heeft in zijn twee regels de essentie gegeven hoe een mens zicht (perspectief) kan krijgen in karma. Niet alleen achteruit of vooruit, nee,

alle kanten op!

In zijn artikel legt hij uit dat 'l'histoire se ne repète pas' als je weet van waaruit je verlangens ontstaan, zodat je richting kunt geven aan je verlangen en je handelen, zodat je met andere, doordachte oorzaken een bedoelde, doordachte toekomst kunt uitrollen.

Daarin kan ik me geheel vinden.

***

HET KUNSTMATIGE LEVEN

Hendrik Voogd

I

Een stel is een eenheid van twee, drie of meer mensen. Ze ontmoeten elkaar regelmatig of wonen in hetzelfde huis. Daar eet en drinkt men gezamenlijk, voert gesprekken of ligt bij elkaar in bed. Maar er is meer. Een man met zijn hond, twee vriendinnen, drie jongens op vakantie zijn ook voorbeelden van een stel. En je hebt het ook over een stel jonge poesjes en een bankstel. Als het maar bij elkaar hoort...

Dat is echter niet voor iedereen weggelegd. Veel mensen lopen alleen over straat, gaan alléén hun huis binnen of, bij mooi zomerweer, zie je ze een plaatsje zoeken op een terras. Die eenlingen zonderen zich daar af door een tas of een jas neer te leggen op de stoel naast zich (dat doen ze in de trein en bus ook). En als het daarvoor echt te druk is kijken ze in een boek of krant, nemen hun telefoonje ter hand en zetten hun zonnebril op.

Dieneke, een lange vrouwelijke eenling van vijftendertig jaar, staat voor een overvol terras. Werkelijk alles bezet! constateert zij.

‘Over een half uurtje is er zeker een plaats vrij, mevrouw’, informeert haar de ronddrivende bediener. Zij draait zich om en loopt even later een warenhuis binnen. Daar gaat de tijd snel. Gewillig laat Dieneke zich naar de roltrap dringen, met de stroom mee. Er zijn ook mensen die tegen alles in willen gaan of er dwars doorheen steken, maar dat is onzinnig! Je komt vanzelf langs alle afdelingen, wordt langzaam langs de toonbanken geperst, zodat je wat kunt uitzoeken. ‘Ach,’ mompelt ze voor zich heen. ‘Tegenwoordig is het overal druk: in de bus, tram, trein, de bioscoop, de winkelstraten,

noem maar op!’

Maar het is mooi weer, de zon schijnt door de grote ramen en dan komt een mens al gauw op andere gedachten, zo ook Dieneke. Het alleen-wonen bevalt haar plotseling niet meer. Ik ben tenslotte al vijfendertig! zo motiveert zij deze ommekeer. Neem ik een hond (heeft veel verzorging nodig), een nieuw televisietoestel of een ander apparaat (verzorgt mij) of een vriend? Ondertussen is zij op de babyafdeling gekomen, ziet rijen schattige kraaiertjes. De verkoper heeft haar al opgemerkt. ‘Bij aankoop van twee meisjes een jongetje cadeau, mevrouw!’ roept-ie haar toe. Vroeger zou het aanbod andersom geweest zijn. De tijden veranderen!

‘Beste kwaliteit dit jaar.’ (De verkoper weer). ‘Allemaal spekrugetjes!’

Het lijkt haar wel, maar drie is toch wel erg veel; ze verlaat het warenhuis met een schattig meisje van anderhalve maand, helemaal in het roze en verpakt in een langwerpige doos.

Op het terras heeft de baby veel bekijks. Zij lacht de wereld toe door het doosraampje. De voedingsslangetjes zijn keurig weggewerkt en het chemisch toiletje is zo vernuftig geconstrueerd dat het geheel aangenaam ruikt. De la achterin moet wel geregeld van een nieuw filter worden voorzien, weet de gelukkige moeder. Dieneke kijkt er vertederd naar. Waarom heb ik dit eigenlijk niet eerder gedaan? Wacht maar tot ze uit de doos komen! hoor je altijd, als waarschuwing. Och! Het komt er op aan wat voor plannen je met zo’n kind hebt, mijmert zij er flink op los.

Thuisgekomen kijkt Dieneke uit naar een geschikt

12 12 12 12 12 12 12